

Sygn. akt II K 336/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – sekr. sądowy (...)

przy udziale Prokuratora – L. O.

po rozpoznaniu w dniu 21/01/2016 roku

sprawy:

M. G.

s. R. i H. z domu O.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

7 sierpnia 2015 roku, w C. kierował motorowerem m-ki L. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,08 mg/l w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 178a § 1 kk i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 §1 punkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2(dwóch) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 72§1 punkt 5 kk nakłada na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

IV. na podstawie art. 43 § 1 kk w zw. z art. 42 § 2 kk wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat;

V. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000(pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonymi i Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 120(sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty, oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70(siedemdziesięciu) zł.

II K 336/15

UZASADNIENIE

Sąd ograniczył sporządzenie uzasadnienia jedynie do rozstrzygnięcia o karze w myśl art. 423 § 1a k.p.k.

Stwierdzając spełnienie przesłanek, o których mowa art. 335 § 2 k.p.k. a przesądzających o dopuszczalności złożenia wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków, Sąd uznając wniosek za merytorycznie uzasadniony – postanowił się do niego przychylić.

Sąd uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a oświadczenia dowodowe złożone przez oskarżonego nie są sprzeczne z dokonanyimi ustaleniami uwzględnił wniosek Prokuratora, i za czyn zarzucany oskarżonemu w akcie oskarżenia, tj. występki z art. 178a § 1 k.k. wymierzył karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres 2 (dwóch) lat, na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. nałożył obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, na podstawie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 42 § 2 k.k. wymierzył środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądził świadczenie pieniężne w kwocie 5000,- zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,- zł tytułem opłaty oraz obciążył wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70,- zł.

Orzekając w powyższy sposób Sąd kierował się dyrektywami, wymienionymi w art. 53 k.k., przy uwzględnieniu wszelkich ujawnionych w sprawie okoliczności łagodzących i obciążających, dotyczących osoby oskarżonego. Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy fakt przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, a także uprzednią niekaralność.

Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonego czynu oraz nagminność tego typu przestępstw.

Okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych wskazują, iż taka kara jest zasadna i sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a więc w pełni odpowiadająca dyrektywom sformułowanym w przepisie art. 53 k.k.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara w orzeczonym wymiarze powinna odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę należy zwrócić przede wszystkim uwagę na kwestię uprzedniej niekaralności oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat uznając, że wymierzenie innej kary nie spełniłoby swoich celów, zaś kara wyższa lub niższa niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 k.k.

Czas próby, o którym mowa powyżej, w połączeniu z zastosowaniem wobec oskarżonego obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, wystarczający jest, w opinii Sądu, do wypełnienia celów orzeczonej kary, tak w zakresie jej wychowawczego oddziaływania, jak i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Sąd jednocześnie na podstawie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 42 § 2 k.k. wymierzył środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądził świadczenie pieniężne w kwocie 5000,- zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Mając na uwadze treść art. 42 § 2 k.k. orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne. Zgodnie z tym samym przepisem po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 marca 2015 r. orzeczenie obligatoryjne następuje na okres nie krótszy niż 3 lata. Nowelizacja z dnia 20 marca 2015 roku przekwalifikowała także podstawę orzekania świadczenia pieniężnego z

fakultatywnej na obligatoryjną, a ponadto ograniczyła granice swobody sądu w określaniu jego wysokości przez wprowadzenie obowiązku wymierzania go w wysokości co najmniej 5000 zł.

Sąd orzekając w taki sposób zaakceptował w całości wniosek Prokuratora, zaakceptowany przez oskarżonego o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/83 poz. 223 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.

SSR- Jakub Wąwoźny